

aasta täieks sanud. Ristid Somerahwas
ka risti üllendamisse, püwal lauda seinade
ja lojuste külge tewad, kust tunda, et nen-
da kuida Ma ja Some keel wennaksed on,
nenda ka teise rahwa äbbausk teise äbba-
usko liggi annab.

Õnne tähheks seddagi ennemuiste peti,
kui inimenne Joulo püwal aewastas, ja
aias monni seks tubbakast ninnaſe. Kui
ei sanud aewastada, siis kartsid, et sel aas-
tal ennestel ei piddanud õnne egga lojustel
ſiggidust ollema. Segi ei piddanud head
tähhendama, kui teine juhtus joulo pühhal
teise jalla peäle tallama, ehk koggematta
teise külge toukama.

Mitme asja polest meie armas marah-
was sel põlwele targemad, kui nende wan-

nemad ollid; agga mitto naero wäart kom-
bed, mis üllemaal nimmetasime, ikka weel
likumas; woib ka olla, et weel monni mu
äbbausso mõtleminne ja pruuk need kallid
pühhad teotab, ja et need, mis olleme ülles-
arwanud, teises kohhas teisiwisi prugitak-
se. Agga halle, wägga halle ja kurtmisse
wäart se, et need pimmeda aia asjad, ja
paggana usko põlwe rummalusſed weelgi
ni mitme ristiinnimesse melest enam mak-
sawad, kui Jummalata sanna selge ja wal-
gustaja õppetus, mis keik äbbausko ar-
walikkus wõbra jummalata tenistusſeks är-
talaidab.

Ehk kas se rist, mis jouloleiwata peäle
tehtud, ehk se, et leib pühhad otsa laua
peäl seisnud, kas se peaks seddaga joudma,
et temmast seddaga head ja immet olleks näh-
ha, mis rummalus temmast lodab? Ehk
seddaga peawad need ristid, mis uste külge